

याम्यवहमा, खौ, (याम्याणां यामस्यजनानां वल्लभा प्रिया । पश्चीमामस्यजनप्रियत्वादेवस्यास्तथाक्षम् ।) पालङ्गश्चाक्षम् । इति राजनिर्वेषः ॥ (याम्यं अङ्गीलं वल्लभं प्रियं यस्याः इति विग्रहे वेश्या । इति युतप्रक्षिलब्बोर्ध्यः ॥)

याम्यशुकरः, पुं, खौ, (याम्यः शुकरः ।) यामोत्पत्तवराहः । तत्पर्यायः । विष्ववराहः २ यामीशः ३ यामक्रोडः ४ यामकोळः ५ यामकलः ६ इरकः ७ । तस्य मांसस्य गुणाः । वनवराहमांसाहुरुत्वम् । भेदोवलवीर्यं द्विकारित्वच । इति राजनिर्वेषः ॥

याम्या, खौ, (यामे भवा । याम + “यामात् यस्त्रौ” ।) ४ । २ । ४८ । इति यः । स्त्रियां टाप् । नीली । निवावी । इति राजनिर्वेषः ॥ (तुलसी । इति चिन्नामणिः ॥)

याम्याच्चः, पुं, (याम्यः यामजातोर्ध्वः ।) गर्वलः । इति चिकाहशीघ्रः ॥

यावा, [न] पुं, (यस्ते इति यः । यस् + अन्येभ्योर्घोषित डः । आवनति शृद्यायते इति । चा + वन शब्दे + विच् । ततो यस्यासी आवाचेति ।) प्रस्तरः । (यथा, भागवते । ४ । ५ । १८ । “तत्र एवत्विंश्च द्वाष्ट्रा सदस्याः वदिवौक्षिः । तेरहेऽमानाः सभृश्च यावमिन्नेक्षधैर्वन् ॥”)

पर्वतः । इत्यमरः । २ । ३ । १ । (यथा,— “एव्यौ तावत् निकोणा विपिनश्चनदैयावच्छं तदहम् ॥” इत्युद्धटः ॥)

मेचः । इति विचः । उद्देश्वः । इति शृद्यस्त्रवली ॥

याम्यः, पुं, (यस्ते अद्यते इति । यस् + कर्मण्यच्च ।) सुखपूर्णाद्वादि । यथा,— “कुकुटाङ्गप्रमाणाङ्गु यावद्वा प्रविशेष्यस्त्रम् । इतं यासं विजानीयात् युहुर्यं कायशोधनम् ॥” इति प्रायश्चित्तप्रकरणीये पराशरः ॥ (तथा च मदुः । १ । २ । १ ।

“एकेकं यासमवैयात् चतुर्हालिं त्रीणि पूर्ववत्तु ॥”)

तत्पर्यायः । कवलः २ । इत्यमरः । २ । ४ । ४ ॥ गुडीरकः ३ पिकः ४ गङ्गोळः ५ कवकः ६ गुरुः ७ । इति ईमचन्द्रः । ४ । ४ ॥ (दशैवधकालान्तर्गतकालविशेषः । “तत्र निर्भूतं प्रागभक्तमधीभक्तमधक्तमराभक्तं चभक्तं सासङ्गं सहुमुहुः यासं यासान्तरचेति दशैवधकालाः ॥” इत्युत्तरतक्ते चतुःविष्टितमेव्याये सुमुत्तेनोक्तम् ।)

याहः, पुं, (यस्ते इति । यह च उपादाने + भावे घञ् ।) यहस्म । (यहातीति । यह + “विभावा यहः” ।) ३ । १ । १४३ । इति चवस्थापितविभावायाः । जलचन्द्रशुपिशेषः । हाङ्गरइति भावा । जलहस्ती इति केषव । तत्पर्यायः । अवहारः २ । इत्यमरभरतौ । (यथा, महाभारते । १ । २ । ५ ।

“भोउर्येविक्षतैरन्येष्वैर्व्यक्षरैक्षया । उद्येनिर्मलान्तर्ष्व द्वूर्मयाहस्माकुम्भम् ॥”)

शिशुकः । इति राजनिर्वेषः । (चायहः । यथा, गौतायाम् । १७ । १६ ।

“कृष्णाहेणात्मनो यत् पौड्या क्रियते तपः ॥” “कृष्णाहेणाविवेकात्मेन दुरायहेण ।” इति श्रीधरस्त्रामी ॥)

याहकः, पुं, (यहातीति । यह + खुल् ।) सितावरशाकम् । इति राजनिर्वेषः ॥ हिंसपक्षी । आलयाहौ । यहौतरि चित्र । इति शृद्यरत्नवली । (यह + लिच्छ + खुल् । शापकः । यथा, महाभारते । ३ । २१० । १३ ।

“यथासं याहकारयेवा शृद्यानीनामिमानि तु ॥” याहिषी, खौ, (यहातीति अशेषवगुणानिति । यह उपादाने + “नन्दियहौति” ।) ३ । ३ । १४४ ।

इति शिनिः डौप ।) द्वादशद्वारामा । इति राजनिर्वेषः । तावद्वलालवतः । इति रत्नमाला । चिरह इति भावा ।

याहिषीलः, पुं, (याहिषी धारकं मलबन्धकमित्यर्थः । फलं यस्य ।) कदित्यदृष्टवः । इति राजनिर्वेषः ॥

याहौ, [न] पुं, (यहातीति । यह + शिनिः ।) कपित्यः । इति शृद्यविनिका ॥

याहौ, [न] चित्र, (यहातीति । यह + शिनिः ।) मलबन्धकः । धारकः । इति वैदकम् ॥ (यथा, भावप्रकाशे ।

“काचनारो हिमा याहौ तुवरः श्वेषपित्तशुतु ॥” यहस्तकर्ता । इति वाकरणम् ॥ (यथा, कथासरित्वास्तरे । २५ । ४४ ।

“तत्र तस्यैव कैवर्णपते: सत्प्रतस्य चः ।” शृफरयाहिष्मित्यैवः प्राप्य हैवाद्यहत्त ॥” प्रतिकूलः । यथा, भद्रः । ५ । ६३ ।

“मास भूर्याहिषी भौदः । गन्तुसुत्याहिषी भव ॥” “हे भौदः । मास भूर्याहिषी प्रतिकूला मा भद्रः ॥” इति जयमङ्गलः ॥)

यौवा, खौ, (गौर्यतेनया । गृ विवरणे + “शैवायडिङ्गायौवापामौवा:” ।) उर्बा । १ । १५४ । इति वन्प्रब्लेष निपातात् चाहुः ।) गलचाटादिवस्तिता । इति भरतः । (यथा, शकुनलतायां १ मे अङ्गे । [इष्टः ।]) “यौवायडिङ्गभिरामं सहुरदुपतति स्यन्ते इत्यात् तु गर्भं मासमाचेव भवति । इति सुख्नोषः ॥ तत्पर्यायः । शिरोधिः २ कवरा । ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ४ ॥ कन्दिः ४ शिरोधरा । ५ । इति राजनिर्वेषः । कन्दिराशिरा । इति मेदिनी । वे । ६ ।

यौवी, [न] पुं खौ, (यौवा विदति यस्य । यौवा + इनिः । दीर्घयौवावस्था एव अस्य तथालम् ।) उद्धः । इति चटाधरः । शृप्तस्त्रियौवा-युक्तं चित्र ।

यीशः, पुं, (अस्ते रघान् इति । यस्ते अद्यते + “यीशः” ।) उर्बा । १ । १४५ । इति भक्त्यौभावच धातोः द्विगत्तमस्य निपातते ।) शृतुविशेषः । (यथा, मदः । ६ । ५६ ।

“यौज्ञे प्रवतपासु साहृष्टमावकाशिकः ॥”)

स तु ज्येष्ठावाहौ । तत्पर्यायः । उच्चकः २ निदावः ३ उद्योगपगमः ४ उच्चः ५ उच्चागमः ६ तपः ७ । इत्यमरः । १ । ४ । १६ । चर्मः ८ तापनः ९ उच्चागमः १० उच्चाकालः ११ । “यैश्चिकवल्लभमिस्यन्वित जलमित्रेष्व निष्पत्यः ॥” इति राजनिर्वेषः ॥

(“दीर्घवासरकं तीक्ष्णं ज्वालामालाकालं चगत् । दिश्य यौज्ञे व्यग्राहणाः स्विभाः स्वर्णवार्जितः । नैक्षेत्री मारतो रुद्धः शौर्येष्वर्णं भौद्यैरहाः । दशं लव्याकुलारण्यं दावामिष्य दिश्यो दश । एव लक्ष्यते यौज्ञे पितरत्तसुहीयंते ।

तस्यात् क्रिया प्रतीकारं झूर्यात् संशमनं भियक । जलक्रीडा दिवनिद्रा सेवनं सुखसाधनम् । श्यामारामारतं शृस्तं द्वाङ्गिकाङ्गश्चैतलम् । नीलनालदलोपेतः अमलो यजनामिलः । केतव्या मोदकुसुमचन्द्रोश्चैतलैः । लेपनं शौतलं सम्भक् धारागारायः पुनः । एव क्रिया समाप्तेष्व यौज्ञे च सुखसाधनम् ॥” इति यौज्ञोपचारः ॥

इति हारौते प्रथमे स्थाने पञ्चमेत्याये ॥ “तीक्ष्णांशुरतितीक्ष्णांशुर्यौज्ञे संचिपतीव यत् । प्रवद्य हृषीयते श्वेता तेज वायुष्व वर्षते । अतोऽसिन् पटुकद्वयायामार्काकरासंस्थयेत् । भजेत्वाद्वरमेवात्मं लघुक्रियं हिमं द्रवम् । सप्तौतोयसिताङ्गो लिक्ष्यत् शत्रून् तप्तर्करान् । मद्यं च पैयं पैयं वा स्वर्णं सुवृद्ध वारि वा । अन्यथा श्वेषैवित्यलदाहमोहानु करोति तत् । झूर्येद्युवर्णलं श्रालिमश्वीयाङ्गाङ्गलैः पलैः । पितेद्वं नातिवनं रसाला रागखालवै । पात्रकं पञ्चवारं वा नवदृष्टभाजनस्थितम् । मोचोचद्वलैर्युक्तं सान्तं व्याख्ययुक्तिभिः । पटलावासित्वामः सकर्पूरं सुशीतलम् । शृगाङ्गकिरणान् भूत्यान् रज्यान् रज्यन्यां भूत्यन् पिवेत् सचितं भाहिष्मं द्यौरं चन्द्रनद्यज्ञैतलम् । अभ्युद्धमहाध्यालतालतालद्वृष्णारस्त्रिमित्वा । वेदु मादवीज्ञिष्ठादावास्तवकश्चालिषु । सुगत्यिहिमपानीयसित्यमानपटाकिके । कायमाने चिते चूतप्रवालपत्तलमिभिः । कदलौदलकड्डार-गृह्यालकमकोतपलैः । कल्पिते कीमलैक्ष्यते इत्यतुक्षमपलवते । भथ्यिनैर्कृतापार्ती, स्थापाहारायेहेत्याव । पुस्तकीस्तराद्यस्य प्रवृत्तोश्चैवरारिणि । निश्चाकरकराकर्त्तैर्यौज्ञे सौधपृष्ठे निशासु च । अवानाख्यस्यितस्य चन्द्रनार्दस्य मालिनः । निवृत्तकामतन्यस्य सुखप्रतवासः । जलार्द्धकालठन्नानि विस्तृताः पदिनीपुटाः । उत्तुदेपात्र व्यदृतुवैष्णवा जलवैष्णविमानिलाः । कर्पूरमङ्गिकामाला इताः सहित्यन्वनाः । मनोहरकलालापाः शिशवः शारिकाः शुक्राः । भूत्यालवलयाः कालाः प्रोत्पुलकमलोज्ज्वलाः । जङ्गमा इत्यपिण्डियो हरणिन् इतिताः कलम् ॥” इति वाभटे घृतस्याने द्वृतीयैवाये ।